

A DAMJANICH JÁNOS ÁLTALÁNOS ISKOLA 75. ÉVFORDULÓJÁRA

2004.

JUBILEUMI ÉVKÖNYV

JUBILEUMI ÉVKÖNYV

2004.

A DAMJANICH JÁNOS

ÁLTALÁNOS ISKOLA

75.

ÉVFORDULÓJÁRA

„Iskolát teremteni missziós tevékenység.”

(Klebelsberg Kunó)

Kiadja: Damjanich János Általános Iskola

Felelős kiadó: Pócze Lajosné Farkas Katalin igazgató

Szerkesztő: Probojáczné Túri Éva ny. igazgató-főtanácsos

Címlapterv: Forczek Andrásné ny. ig. h.

Számítógépes munkák: Major Ágnes
Maár Andrásné

Fotók: Iskolai archívum

Nyomda: Adria Print Kft.
Kecskemét

Az évkönyv megrendelhető:

Damjanich János Általános Iskola

6000 Kecskemét, Cserhát u. 1.

Telefon: 76/507-903

Damjanich János honvédtábornok
(1804 – 1849)

„Én az elárvult szegény hazáért,
E szabadságért vívó nemzetért,
tűzni, tenni és ha kell,
meghalni tudok.”

KÖSZÖNTŐ

A Damjanich János Általános Iskola – azelőtt Halasi Úti Általános Iskola – ez évben ünnepli 75 éves fennállását.

Megépítése Klebelsberg Kuno kultuszminiszter nagyjelentőségű kezdeményezésének köszönhető. Az ő tevékenységének eredményeképpen 1926-tól folyamatosan épültek az Alföldön a népiskolák, kezdetben két tanteremmel és tanítói lakással.

1926. október 4-én Kecskeméten, a méheslaposi külterületi iskolánál országos ünnepségre került sor. Ekkor avatták fel – jelképesen – nemcsak a kecskeméti iskolákat, hanem az Alföldön addig átadott intézményeket is.

A Halasi úti iskola 1929. szeptemberében fogadta először a kecskeméti kisiskolásokat. A többi tanyai népiskolához hasonlóan ez az intézmény is, az oktatás mellett, mint kultúrközpont működött. Az iskolát fenntartók elsőrendű feladata volt az iskolaudvarok rendezése, a kutak, járdák megépítése, faültetés.

A Damjanich – iskola minden igazgatója az idők folyamán – hűen a hagyományokhoz – ugyanolyan nagy figyelmet fordított az iskola külső és belső rendezettségére, fejlesztésére, környezetének esztétikumára.

Kiemelten említendő az intézmény hagyományőrző tevékenysége. Az iskola udvarában a 13 aradi vértanú emlékhelyeinél a gyertyagyújtással kezdődnek a városi szintű megemlékezések.

A kecskeméti népdaléneklési versenyt minden évben a Damjanich–iskola rendezi.

Néptáncsoportjuk hosszú évek óta dicséretesen működik és szerepel a néptánc-találkozókön.

Kívánom a Damjanich János Általános Iskola minden nevelőjének, dolgozójának és kisdíákjának, hogy az eltelt 75 év után is érjenek el hasonló sikereket, és lelkiismeretes munkájukkal minden esetben feleljenek meg a jövő kihívásainak.

Kecskemét, 2004. szeptember 14.

Dr. Szécsi Gábor
polgármester

KÖSZÖNTŐ

Köszöntöm Önt kedves Olvasó, aki megtisztel azzal, hogy kezébe veszi ezt a karcsú könyvecskét, és velünk elmélkedik az elmúlt évtizedeken.

Egy ember életében is szép kor a 75 év, hát még egy intézményében. Szándékosan nem nevezem „csak” iskolának, mert sokkal több annál a Damjanich János Általános Iskola és Óvoda. Több volt a múltban is, reményeink szerint a jelenben és a jövőben is több lesz. Talán elhelyezkedésünkől adódóan vállalták fel elődeink is ezt a többletet.

Ma a város szélén, alapításakor még szinte tanyán volt iskolánk. A tannyavilág gyerekeit gyűjtötte egy fedél alá. Napjainkban zömmel a Rendőrfalu és a TSZ-falu gyerekeinek nevelését, oktatását bízzák ránk a szülők. Olyan szülők, nagyszülők, akik valaha szintén a mi iskolánk padjait koptatták. Ez az iskola volt számukra az a biztos pont, ahová elindulhattak, és ahová mindig visszatérhettek. Mert mi mindig visszavárjuk a volt tanítványokat. Örülünk, ha megjelennek, elmondják örömeiket, bánatukat, örülünk, ha segíthetünk szóval vagy cselekedettel.

Hiszen ők mindig a mieink maradnak, még akkor is, ha idősebbek töölünk, akkor is, ha már azok a nevelők nem élnek, kik valaha kézenfogva bevezették őket a padokba.

Nagy szeretettel és tisztelettel emlékezünk meg évente az első tanítókról: Tóth Gézáról és feleségéről Hercz Margitról. Ők fogadták az első tanulókat, ők adtak irányt az itt folyó nevelő – oktató munkának. Nemcsak a gyerekekkel, de a szülőkkel is törődtek, igazi néptanítók voltak a szó legszebb értelmében.

Az első igazgatót, Perjési Pált, még ma is sok felnőtt emlegeti meg hatottan, bár már nincs az élők sorában.

Múltunk van, de bízunk abban, hogy jövőnk is lesz. Az évtizedek alatt sokat fejlődtünk. A valaha kéttantermes Klebelsberg – típusú iskola bő-

vült, próbált megfelelni az elvárásoknak. Tantermeket, ebédlőt, könyvtárat alakítottunk ki. Fejlesztettük sportpályánkat, udvarunkat.

A legszebb ajándékot azonban erre a születésnapra kaptuk a várostól. Új tornacsarnokot avathatunk. A mi, tornaszobához szokott szemünkkel nézve hatalmasat, szépet, korszerűt. Köszönet érte Kecskemét Megyei Jogú Város közgyűlésének, vezetőinek.

Szeretnénk hinni, hogy jó irányban haladunk, s munkánkon áldás van

„Csak jó kedvet adj, és semmi más Uram!

A többivel megbirkózom magam.”

Szeretnénk még sokáig „birkózni”, sok örömet megélni az öreg épület falai között mindannyian.

A tantestület és Pőcze Lajosné Farkas Katalin igazgató

A HALASI ÚTI ÁLTALÁNOS ISKOLA TÖRTÉNETE

Az iskola 1929-ben épült a Klebelsberg tervek alapján. Két tanterem, egy kis szertár és egy nevelői lakás kapott helyet az épületben.

Az első tanítók: Tóth Géza és Tóth Gézané voltak.

A Rendőrfalu, az Oncsa telep és a Téglagyári lakosok mellett, Törökfái és Alsószéktó puszták közel lakó gyermekei népesítették be az iskolát. Kezdetben csak az elemi iskola 6 osztálya működött 80–100 közötti tanulóval.

1932-től 3 nevelő 3 csoportban tanította a gyerekeket.

1941-ben lett 8 osztályos népiskola, ahol már 5 nevelő tanított. A háborús viszonyok miatt nagy zűrzavar volt az iskolában, a 8 osztály elvégzése is csupán papírforma volt. A három tanító: Tóth Géza, Vécsey Jenő és Bakos István csaknem mindig katonai szolgálatot teljesített, ezért a sok-sok helyettesítő tanár állandóan váltogatta egymást.

Zavarok voltak a tüzelőanyag ellátásban is, így a karácsonyi szünet után csak márciusban kezdődhetett el a tanítás.

A tanulók nagyon mostoha körülmények között éltek. 1-1 házban, egymás melletti fülkékben, közös konyhán 8-10 család is tengődött. A falu vályogból és vertfalból épített alacsony, sötét házai egészségtelenek voltak. A tanulóknak, de a szüleiknek sem volt műveltségi igénye, tanulni nem akartak.

A háborúban Kecskemétet kiürítették, a nevelők is elmenekültek. Az iskola épülete két belövést is kapott.

Gyökeres változás következett 1944 őszén. Kovács Mária tanítónő elkezdte összegyűjteni a tanulókat, így december 28-án újra megkezdődött a tanítás.

1945-től már szakosított rendszerű tanítás folyt Bakos István igazgató vezetésével.

A szülők és a környező üzemek segítségével, a nevelők áldozatos munkájával elkezdődött az iskola rendbetétele. Új ajtók, ablakok és bútorok készültek társadalmi munkában. A szakosított oktatás és a megnövekedett tanulólétszám nagy feladat elé állította a lelkes nevelői gárdát.

1946-tól Perjési Pál lett az igazgató. Az ő vezetésével fellendült az oktatás. A hatvanas években nagy fejlődésnek indult a Rendőrfalu is, szinte várossá nőtte ki magát. Nagyon sok nagycsaládos tudott építeni, ezért olyan nagyra duzzadt a gyereklétszám, hogy az iskola nem tudott mindenkit felvenni, sok gyerek kényszerült arra, hogy a város központjában keressen iskolát magának.

1968-ban kezdett épülni a Tsz-lakótelep, és ez csak fokozta a problémát, mert az iskola létszáma megkétszereződött.

A tanulók 99%-a fizikai dolgozók gyermeke volt, az anyák 60%-a dolgozott. A legtöbb gyerek felügyelet nélkül az utcán töltötte szabadidejét. A családi nevelés alig volt észrevehető. A tanulók zöme szakmunkástanuló lett, kb 10%-a ment érettségit adó középiskolába.

A Szülői Munkaközösség a lehetőségekhez mérten mindig segítette az iskolát. Rengeteg társadalmi munkát végeztek, szépítették, csinosították az épületet és környékét. Elkísérték a tanulókat kirándulásokra. Kiemelkedő esemény volt minden évben a *Madarak és fák napja* a Fehértói erdőben. Ilyenkor szinte kiürült a falu, mindenki kirándult. Ott pedig érdekes programok, akadályversenyek, vetélkedők várták a kirándulókat.

A nevelés terén sokat segített a megalakult úttörőmozgalom, mely Damjanich János nevét vette fel. Minden évben országjáró kirándulásokat, táborozásokat, vetélkedőket, versenyeket szerveztek a gyerekeknek.

1970-ben Perjési Pál igazgató nyugdíjba vonult. Helyette 13 éven át Kispál Lajos vezette az intézményt. Ebben az időben épült a sportpálya az iskola mellett szinte teljes egészében társadalmi munkában. 100-nál több facsetetét ültettek, virágosítottak, ill. a TSz segítségével korszerű világítással szerelték fel a tantermeket.

Ekkor következett be a tanulólétszám fokozatos csökkenése is. Míg pl. 1965-ben 387, addig 1970-ben már csak 337 tanuló járt az iskolába. Igaz, hogy ide tartozott a Matkói úti, a Törökfái és a Kiskecskeméti iskola is.

1983–1986-ig Berényi Sára igazgatta az iskolát. Ő nagy hangsúlyt fektetett a műveltség iránti igény felkeltésére. Irodalmi színpadot szervezett, támogatta az énekkart, a sportot és az úttörőcsapat munkáját.

1986–2002-ig Probojáczné Túri Éva vezette az iskolát.

2002-től Pöcze Lajosné Farkas Katalin az intézmény vezetője.

Jelenleg a tanulólétszám 207 fő. 19 nevelő és 5 technikai dolgozó segíti az iskola nevelő-oktató munkáját.

ISKOLÁNK NÉVADÓJA: DAMJANICH JÁNOS

1804. december 8-án született, szerb határőr családból származott.

1848-ban a 61. gyalogezredben századosi rangot viselt. Összeszólalkozott a magyar átalakulást gyalázó Haynau altábornaggyal, ezért az itáliai hadszíntérre vezényelték. 1848 júniusában hazatért, belépett a magyar honvédségbe, és Bácskában harcolt a 3. honvédszászlóalj őrnagyaként.

A szerbek fölött aratott győzelmeinek hatására vezérőrnagyi kinevezést kapott.

A dicsőséges tavaszi hadjárat nyitányaként 1849. március 5-én Vécsey Károly hadosztályával közösen fényes győzelmet aratott.

A III. hadsereg parancsnokaként fontos szerepet játszott a tápióbicskei, isaszegi, váci, nagysallói és a komáromi csatákban.

Katonái nagyon szerették és tisztelték az emberséges hadvezért, aki a csatákban mindig élen járt, de szívesen tartózkodott a közlegények körében is.

Júliusban Kossuth Lajos az aradi vár főfelügyelőjévé nevezte ki és felajánlotta neki a hadügyminiszteri tárcát is. A világosi fegyverletétel után átadta a várat az orosz csapatoknak, akik kiadták az osztrákoknak.

1849. október 6-án társaival együtt kivégezték.

AZ ISKOLA VEZETŐI VOLTAK

Iskolánk első tanítói voltak: Tóth Géza és Tóth Gézané Hercz Margit.

Az ő emléküket márványtábla őrzi az épület Szent László krt-i oldalán.

Minden évben, október első hetében, a Damjanich Napok keretében a család és az iskola nevelői, tanulói megkoszorúzzák az emléktáblát.

Első igazgatónk Perjési Pál volt.

Ő már sajnos nincs közöttünk, ezért pár gondolatot felidézünk a temetésén elhangzott búcsúbeszédből:

„Fájó szívvel állunk itt Perjési Pál igazgató úr, igazgató bácsi, Pali bácsi hamvainál, hogy végső búcsút vegyünk tőle. Attól, aki példaképe volt a családjának, gyermekeinek, kollegáinak és számtalan tanítványának.

Kemény, következetes, de ugyanakkor igazságos, segítőkész, jólelkű embernek ismerte mindenki, akinek az iskola, az oktatás, a gyermeknevelés, a család életeleme, de úgy is mondható, hogy az élete volt. 55 tanévet tanított!

A Damjanich János Általános Iskola nevelői, tanulói a volt tanítványok, szülők és kollégák Juhász Gyula versével búcsúztak a felejthetetlen nevelőtől.

„Nektek hagyom, ha innen elmegyek
E búcsúzójt jövődő emberek!
Ha emlékeztek mit daloltam én,
Ne kérdezzétek majd, ki voltam én.
Nem a pacsirta fontos, csak a dal,
Mely a nem múló, szent összhangban hal.
Ha én a gyöngyvirágos hant alatt
Nem álmodom, csak fekszem majd hanyatt,

Kívánom, és ez a testamentumom
Akarom én, ez így is lesz tudom:
Hogy meg ne értse többé senki sem,
Miért vérzett el lassan a szívem.”

Tisztelt Igazgató Úr! Emlékét kegyelettel megőrizzük! Nyugodjon békében!”

1970. december 1. – 1983. július 31-e között **Kispál Lajos** volt a vezető. Így vall 13 éves igazgatói tevékenységéről:

Ez idő alatt a városperemi iskolában sok mindent sikerült megvalósítani a környező üzemek, a szülők, a felettes szervek és nem utolsósorban a tanulók aktív közreműködésével.

A város általános iskolái közül másodikként alakítottunk ki klubhelyiséget az épület szenespincéjéből. Így a tanulók egy jól felszerelt helyiségben tölthették szabadidejüket. Ugyanezt a célt szolgálta a sportpálya létrehozása is, melyet nagyrészt kétkezi munkával építettek. A gáz, a központi fűtés bevezetése komfortosabbá tette az oktató-nevelő munkát. A tantermek falainak lécborítása, a nagyméretű poszterek elhelyezése a tanulók szépérzékét fejlesztette. A városszerte híres rózsalugas és sziklakert, valamint a sportpálya köré ültetett sok száz fa megállásra kényszerítette a környék lakóit is.

A pákozdi csata emlékére fellobbantott tábortűz gyönyörűséggel töltötte el a résztvevők és a közlekedők szívét.

Nagy örömmel és némi nosztalgiával gondolok a vándortáborokra, a sport-, a honvédelmi- és a lövészversenyekre, melyeken fegyelmet, kitartást, felelősségérzetet tanultak a gyerekek.

Az ott töltött évek nehéz feladata volt az öt tagiskolai egység rendszeres ellenőrzése, látogatása.

Összegezve: Nagyon szép 13 évet töltöttem a most 75 éves intézményben. Örülök, hogy munkámmal én is hozzájárulhattam az iskola jó híréhez.

Kispál Lajos
nyugalmazott igazgató

1983-1986 között **Berényi Sára** volt az igazgató. Az ő levelét olvashatják az alábbiakban.

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik,akkor sem tér el attól.”

(Példabeszéd)

Örömmel tölt el, hogy eszköz lehettem maradandó értékek átadásában. Néha erőmet meghaladó feladatokat sikerült mégis megoldani.

Ebben része volt Tanáraink felkészítő munkájának és Kedves Kollegáimnak, akikkel együtt dolgoztam ebben az iskolában.
Helyes módon nevelni csak közösség képes.

Gödöllő, 2004. augusztus 23.

Szeretetteljes üdvözléssel: *Székely Rudolfné Berényi Sára*

„Minden elmúlik, mint az álom
Elröpül, mint a vándormadár,
Csak az emlék marad meg a szívben
Halványan, mint holdsugár.”

(Schiller)

„Kis” megszakítással 28 évet töltöttem el ebben az iskolában. Itt kezdtem tanulmányaimat, melyet 1969-ben fejeztem be. Most lesz a 45 éves osztálytalálkozó az ünnepség napján.

A sors ezután másfelé vezérelt, de végül 1983-ban visszakerültem az iskolába, immár tanítani. 1986-2002-ig 16 éven át voltam igazgatója az intézménynek, vagy ha úgy tetszik „próféta lettem a saját hazámban.”

Nehéz, ember és jellemformáló évek voltak ezek. Három helyen folyt a tanítás nem éppen megfelelő körülmények között. 1988-ban már új vízblokkot kaptunk, 1989-ben pedig felépült egy 100 m²-es terem, melyet a testnevelési órák megtartására is használtunk. Ezzel megszűnt a

tanítás a Matkói úton, és a mai napig a Zentai utcán tanul az első és második, a Cserhát utcán pedig a 3. – 8. osztály. Közben a tantermek is megújultak, lambériaborítást kaptak, valamint rendszeres festést, mázólást (ami még ma is nagy szó!).

Egy új könyvtárhelyiséggel is gazdagodtunk, de a leghőbb vágyunk, a tornaterem, a mai napig váratott magára. Végül is megtörtént a csoda, és elkészült a létesítmény, köszönet és hála minden közreműködőnek, melyet Balla József ezüstérmes olimpiai birkózóról neveztünk el.

Az évek folyamán kialakítottuk az iskola sajátos arculatát:

- Kezdetől fogva a mindennapos testnevelést, annak ellenére, hogy nem volt tornatermünk.
- A német nyelv oktatását plusz órák bevonásával.
- A számítástechnikai foglalkozásokat a felsős tanulók teljes körére.

Az évek folyamán kialakultak az immár hagyományos rendezvények is: a DAMJANICH–NAPOK, melynek keretében mi rendezzük a Városi Népdaléneklési-versenyt, a diákönkormányzat által szervezett bál, farsang, kirándulás, stb.

1994-től tagintézményünk lett a Matkói Iskola és Óvoda. Sajnos az előbbi 2000-ben megszűnt.

Összegezve: Gyönyörű évek voltak sok nehézséggel, már-már megoldhatatlannak tűnő feladatokkal, de sok örömmel, boldogsággal és büszkeséggel fűszerezve. Örülök, hogy tehettem valamit a volt iskolámért, munkahelyemért, a gyerekekért, a szülőkért, a nevelőkért, a környékért. Nyugdíjba vonulásom alkalmából kedves kollegáim Ibsen csodálatos idézetével köszöntöttek, mely így szól:

„Próbálj meg úgy élni,
Hogy ne vegyenek észre ott,
Ahol vagy, de nagyon hiányozz ott,
Ahonnan elmentél.”

Nem akarok hiányozni senkinek!

Probojáczné Túri Éva
nyugalmazott igazgató – főtanácsos

75 ÉV ALATT AZ ISKOLÁBAN TANÍTOTTAK

Tóth Géza, Tóth Gézáné, Horváth László, Fodor Viola, Kovács Mária, Novomeczki Istvánné, Bakos István, Vécsey Jenő, B. Szabó Imre, Perjési Pál, Igács Lászlóné Vincze Sára, Papp Istvánné Tóth Ilona, Hacker Lenke, Jokhel Teréz, Dr. Vértessy Ervinné, Godácsy György, Bereczky Sándorné, Csizmadia Istvánné, Domokos Józsefné, Juhász Albinné, Tápai Illés, Tápai Illésné, Szabó Adorjáné, Csák Attila, Leviczky Oreszt, Sugár Júlia, Bajnóczy László, Kuna Miklós, Dr. Cserhádi Oszkárné, Kovács Zoltánné, Sütő Béláné, Dr. Losonczy Sándorné, Major Imre, Hegedűs Nándorné, Balai Antalné, Tóth Imréné, Varga Imréné, Tornyai Jenőné, Neszt Ottóné, Dánffy Benőné, Nicolaus Jenőné, Tóth Lászlóné, Perjési Pálné, Tóth Tamásné, Kurucz Jánosné, Hornyák Mária, Dr. Schvób Péterné, Tóth Béláné, Tóth Gusztávné, Kiss Jánosné, Kispál Lajos, Mészáros Istvánné, Dr. Számadó Béláné, Vezán Márta, Dr. Forczek Jánosné, Tombor Nándor, Réthey Zsuzsanna, Kiss Péter, Rausch Tamás, Turáni Kornélné, Tantó Béláné, Nagy Lászlóné, Bérczy Gyula, Dr. Hargitay Gáborné, Molnár Ferencné, Detki Annamária, Hoksza Ildikó, Berényi Sára, Kardos Éva, Bérczy Gyuláné, Bertalan Tamásné, Domján Lászlóné, Vohl Mária, Györgyiné Koncz Judit, Vadászné Soós Judit, Szikora Sándor, Molnár Zsuzsanna, Forczek Andrásné, Budai Csaba, Marincsák Ferenc, Horváth Erika, Hajagos Kis Margit, Kulifay Mónika, Sallai Ildikó, Bajiné Árva Tóth Ibolya, Vörösmartyné Berki Judit

MINDENNAPOS TESTNEVELÉS

A mindennapos testnevelés olyan komplex tevékenység, amely jótékonyan hat a gyerekek fizikai és mentális fejlődésére, s amely szemléletével áthatja az egész iskolát.

Iskolai hagyományaink közé tartozik a mindennapos testnevelés. Hála ez még az akkori igazgatónak, Probojáczné Túri Évának, aki a városban az elsők között vezette be, hogy minden nap legalább 45 percet mozogjanak a diákok. Azóta is élharcosa ennek a programnak.

A jelenlegi iskolavezetés is támogatója e nemes célnak.

Az évek folyamán a repertoárt is bővítettük: felső tagozaton bevezettük a karatét és a társastáncot, az alsósoknál a néptáncot oktatjuk. Minden évben a 2. osztályosokon kívül az iskola tanulói a testnevelés órák keretében legalább 2 alkalommal eljutnak az uszodába. Az éves teljesítményeket pedig a tanév végén uszodajegyekkel díjazzuk, így is ösztönözve őket a szabadidő sportos eltöltésére.

Péntek délutánonként sportfoglalkozásokat tartunk, ahol különböző sportágakban (labdarúgás, asztalitenisz, kosárlabda) házi bajnokságokban méri össze erőiket, vére menő csatákat vívnak. A Damjanich-napok keretében rendezzük meg a „Játék osztályhatárok nélkül” című játékos sportversenyt. Járunk még különböző városi versenyekre, kerékpártúrára, futóversenyekre, beneveztünk az Olimpiai 5 próba versenyekre, amelynek keretében igen kellemes napokat töltöttünk el együtt, miközben a testünket is edzettük.

Tanulóink közül nem egy igen eredményes volt a különböző sportágakban. Tápai Ági karatében és ökölvívásban a világbajnokságig vitte, Gazdag Erika és Szegedi Máté korosztályuk válogatott vízilabdázói voltak, Süveg Tibi szintén karatében volt válogatott. A két karatés az it-

teni oktatás hatására választotta magának ezt a sportágat. Az ő példájuk is mutatja, hogy egy kisiskolából is lehet a dobogó legfelső fokára állni. Itt alapozta meg tudását Szabó László kungfu nagymester, valamint Kazai István birkózó korosztályos válogatott is. Természetesen ezzel nem teljes a névsor.

Ebben a tanévben végre átadásra került a tornacsarnokunk több éves küzdelem után. Méltó koronaként kerül a 75 éves jubileumi évre. Persze a meglévő pályáinkhoz sem leszünk hűtlenek, hiszen nem lehetne olyan korán kinyitni az iskola kapuit és bezárni olyan későn, hogy ne találánánk még vagy már itt kosarazó és focizó kicsiket és nagyokat.

Major Ágnes
testnevelő

NÉMET NYELVET TANÍTUNK

Iskolánkban az idegen nyelv oktatása mindig a kiemelt feladatok között szerepelt. A rendszerváltást követő tanévben már az orosz nyelv tanításával párhuzamosan bevezettük a német nyelvet.

Mint annak idején sok más iskolában, szaktanárunk nem lévén, ezt a feladatot én vállaltam magamra, mint orosztanár. Az iskolaigazgató, Probojáczné Túri Éva „beiskolázott” a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, ahol elvégeztem a német szakot.

Több mint 10 éven át egyedüli német szakosként tartottam a frontot, egy évig Matkóra is kijártam, hogy felzárkóztassam a következő évben iskolánkhoz csatlakozó gyerekeket.

Néhány tanárjelölt – nálunk töltve szakmai gyakorlatát – itt szeretete meg a nyelvoktatást. Közülük egy, Pócze Anett, immár 4. éve szintén iskolánkban oktat. Két szaktanár lévén lehetőség nyílt a csoportbontásra, s a még intenzívebb nyelvtanulásra.

Mindketten játékos módszerekkel, sokoldalú szemléltetéssel, differenciált feladatokkal igyekszünk megszerettetni az idegen nyelvet. Tanulóink kedvelik a német nyelvű képes újságokat, amelyekből szívesen végeznek szorgalmi feladatokat.

A nyolcadikosok külön szakkörön készülhetnek a felvételi feladatok megoldására.

Az elmúlt tanévben visszatértünk a már a korábbi években abbamaradt gyakorlathoz: 4. osztálytól indítjuk az idegen nyelvet. S a legújabb kezdeményezés: ez év szeptemberétől már 1. osztálytól ismerkedhetnek gyermekeink az idegen nyelv rejtelmeivel.

Nagy Albertné
német szakos tanár

SZÁMÍTÁSTECHNIKA

A lehetőségekhez képest igen sok gondot fordítunk a kor újabb tudományára, a számítástechnikára. Nélküle már szinte nem működik az életünk, mindennapjaink egyik fontos területévé vált.

A gyerekeket is megfertőzte már ez a tudomány, hiszen ennek a korosztálynak még több információhalmazt kell feldolgozni, az életük részévé vált, észrevétlenül belopózott tudatukba. Ma már egyre többet beszélgetnek PC-ről, internetről, hardverekről és nem különben a szoftverekről.

Számítógépparkunk 13 gépből áll, amelyeknek javarészét pályázatok útján nyertük, s így tudtuk egy kicsit modernizálni. Természetesen van még mit fejleszteni, s erre az iskolavezetéssel mindent meg is teszünk. Legnagyobb örömünkre e tanévtől az igazgató és az iskolai alapítvány segítségével mi is csatlakozni tudunk az internetre a gyerekek által használt gépekkel. Ez sokban megkönnyíti a tanuláshoz való viszonyukat, mivel szeretnek a világhálón szörfözni, s észrevétlenül is gyarapít-

ják tudásukat. Tanáraiktól szívesen kérnek ehhez kapcsolódó feladatokat, s a végzett munkáról társaiknak örömmel számolnak be.

A tantárgyat csoportbontásban tanítjuk, így minden gyerek legalább heti egy alkalommal egy órán keresztül gépnél van, önállóan dolgozik, ellenőrizni tudja munkáját és azonnal visszajelzést is kap tevékenységéről. Ez nagyon doppingolja őket, szívesen „tanulják”, a szakkörök pedig zsúfolásig vannak gyerekhaddal. Nem győzzük elég ideig nyitva tartani a számítástechnika terem ajtaját, annyi az érdeklődő.

A későbbiekben tervezünk még a szülőknek is számítástechnikai foglalkozásokat, ahol az alapvető ismereteket elsajátíthatják. Már arra is igen sok jelentkező van.

Major Ágnes
számítástechnika-tanár

ZENEI NEVELÉS ÉS ÉNEKKARI MUNKA AZ ISKOLÁBAN

1985-ben kerültem az iskolába, s az akkori igazgatónő, Probojáczné Túri Éva azonnal a mélyvízbe dobott. Ifjú pedagógusként osztályfőnök lettem, magyar-ének szakosként pedig mindkét tantárgy tanítása mellett az énekkar vezetése is rám várt.

Nagy elhatározással és lelkesedéssel fogtam a gyermekek neveléséhez, bár az énekkar megszervezése, vezetése kicsit aggodalommal töltött el annak ellenére, hogy megfelelő előképzettséget, művészi hajlamot hoztam magammal abból a Kodály Iskolából, ahol 12 esztendőt tanulhattam a legkiválóbb pedagógusok irányítása alatt.

Ebben az intézményben ismerkedtem meg a zene szépségével, az éneklés mindent feledtető örömeivel, az együtt alkotás boldogságával. Nemcsak zenei ismeretre tettem itt szert, hanem példát is kaptam tanáraimtól emberségből, tisztességből, a művészetek megbecsüléséből.

Egykori iskolámban megvalósultak Kodály Zoltán alábbi szavai, és jómagam is úgy indultam ezen a pályán, hogy legyen elég kitartásom ezeknek az örökérvényű gondolatoknak a megvalósításához:

„Ha nem ültetjük el a zenei szép magvát a legzsengőbb korban, később hiába próbálkozunk vele: ellepi a lelkeket a gyom.”

„Az iskolában úgy tanítani az éneket és a zenét, hogy ne gyötrelem, hanem gyönyörűség legyen a tanulónak, és egész életére beleoltsa a nemesebb zene szomját.”

Akkor is, azóta is szívesen vállalkozom erre a munkára, hiszen mai, elanyagiasodott világunkban adni annyi, mint gazdagnak lenni, pedig nem az gazdag, akinek sok van, hanem aki sokat ad. A zene, a muzsika az emberi lelket nemesíti, s az agy olyan régióit nyitja meg, amelyekkel könnyebbé válik a matematika és a hozzá kötődő tudományok, valamint a nyelvek befogadása.

Az énekkari munkának és az énekóráknak legyen az a célja, hogy tanulóink önfeledten, lelkesen sajátítsák el a magyar népzene és kórusirodalom legszebb darabjait, gazdag népdalkincsünkön keresztül ismerjék meg népünk évszázadokon át megőrzött fájdalmát, örömet, tapasztalatát. A kóruséneklésben fedezzék fel az együtt alkotás felemelő érzését, az egymásra figyelés fontosságát, a toleranciát, váljon minden egyes próba és fellépés maradandó élménnyé, s talán ekkor bízhatunk abban, hogy felnőtt emberként, leendő szülőként tovább fogják adni gyermekeiknek a zene szeretetét.

Ezek a célok vezetnek az iskolai zenei élet megszervezésekor is. A hosszú éveken át tartó énekkari munkát felváltotta a furulyakórus. Ebben a zenei együttesben azok a tanulók is élményekhez juthatnak, akiknek nem biztos az énekhangjuk és a hallásuk.

A csoporttal gyakran fellépünk nyugdíjasklubokban, télapó és karácsonyi ünnepélyeken, valamint színesítjük az iskolai műsorokat. Több éve rendszeres szereplői vagyunk a városi karácsonyi koncertnek is.

Az iskola aktívan részt vesz a város zenei életében a Városi Népdaléneklési Verseny megszervezésével és lebonyolításával is. Az immár

13. alkalommal megszervezett versenyen közel 20 iskola 30 – 40 tanulója méri össze énekbeli tudását.

Végezetül ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak az elkötelezett pedagógusoknak, akik éveken keresztül lelkesen kutatják elfeledett népdalainkat, és készítik fel tanítványaikat e nemes versengésre.

Hiszen: „Akiben van tehetség, köteles azt kiművelni a legfelsőbb fokig, hogy embertársainak mennél nagyobb hasznára lehessen. Mert minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, hazájának szolgálni tud.”

(Kodály Zoltán)

Maár Andrásné
ének szakos tanár

A KECSKEMÉTI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLA BÁZISISKOLÁJA VAGYUNK

1998-ban kaptuk a felkérést arra, hogy alakítsuk ki a körülményeket a gyakorlati képzésre. Azóta minden félévben irányítom a nappali tagozatosok gyakorlati foglalkozását. A hallgatók kb. 1 hetet töltenek intézményünkben, folyamatosan minden nap. Megismerik iskolánkat, hagyományainkat, tanulóinkat és a nevelőket.

Hospitálnak, órákat tartanak, napközis foglalkozást vezetnek. Minden héten a tanítójelölt bemutató órát tart társai és a főiskolai oktató előtt. Jó kapcsolatot alakítottunk ki a Tanítóképzővel, illetve a gyakorlati kabinet vezetőjével, hívnak bennünket rendezvényekre, továbbképzésekre. Gyakran választják végzős hallgatók is iskolánkat záró gyakorlatuk helyszínéül. Szívesen jönnek, hiszen családias légkör várja őket. A gyerekek is szeretettel fogadják a „kis tanító néniket, bácsikat”.

Reméljük, a nálunk szerzett ismeretekkel, tapasztalatokkal hozzájárulunk ahhoz, hogy a tanítójelöltekből hivatásszerető jó pedagógusok váljanak.

Gabnai Károlyné tanító

DIÁKÖNKORMÁNYZAT

„Az öröm abból fakad, hogy valaki meg tudja látni azt, ami szép és jó az életben.”

Móricz Zsigmond

Intézményünkben évek óta sikerrel működik a diákönkormányzat. Minden iskolában szükség van erre a szervezetre, mert így nő a diákok felelőssége az iskoláért, a rendért, a közös vagyonért, az iskola jó híréért.

Ezen kívül lehetőséget biztosít az aktív közéletiségre, a közösségi szerepek begyakorlására és az alá-, fölé-, mellérendeltségi viszonyok meg tapasztalására.

Kincsesbánya valamennyi nevelési terület kiaknázására. Így van ez a Damjanich János Általános Iskola Diákönkormányzatában is.

Hatodik éve végzem ezt a nehéz, de mégis igen hálás feladatot.

Évről évre sok közös programot szervezünk a gyerekekkel. Elsők között kiemelem a rendszeres kirándulásokat. Évente ellátogatunk Komáromba a Monostori Erődhöz, Budapestre a Tropicariumba, a Nagycirkuszbba, Egerbe, Esztergomba.

Szinte baráti kapcsolat alakult ki a MÁV és iskolánk kiránduló diákjai között, mivel kizárólag vonattal közelítjük meg a célállomást.

Kiemelkedően emlékezetes kulturális esemény volt a Dzsungel könyvének színházi változata és a Szegedi Nemzeti Színház Indul a bakterház című előadásának megtekintése a DÖK szervezésében.

Több éves múlta tekint vissza az a hagyomány, hogy a MÁV kezdeményezésére Mikulás–vonat indul a vidéki gyerekekhez. Mi mindig a megajándékozottak között vagyunk.

Emlékezetes marad a Damjanich–emléktúra Szolnokra. Szívbemarkoló az élmény, ahogy az apró gyermeksereg a monumentális emlékmű körül egyszerre játszik és ünnepel.

Minden évben delegálunk az Országos Diákparlament üléseire gyereket. Rendkívül sikeresek ezek a találkozások, szinte életre szóló élményt jelentenek felnőttek, gyerekek egyaránt.

Nem feledkezhettünk el a bálokról sem. Eddig hat nagyszabású rendezvényt bonyolítottunk le a Református Konviktus ebédlőjében. Ezeken az alkalmakon sokat tesz a rendezvények sikeréért a diákság a tantestület és a szülők. Minden osztály színvonalas műsorral készül, lelkesek a kollégák, a szülők pedig ajándékokkal, tombolatárgyakkal és jelenlétükkel is támogatják a bálók sikerét.

Végezetül személyes élményeimről is szeretnék szót ejteni, mely ezzel a munkával kapcsolatos. Rendkívül jól érzem magam a diákok társaságában, rengeteg szeretetet adok és kapok, és nagy boldogság amikor évek múlva is visszatérnek a diákok és örömmel emlékeznek közös élményeinkre.

Remélem az én példám bátorít mindenkit arra, hogy hasonló gyümölcsöző kapcsolatokat tudjon építeni, merjen egész iskolát megmozgató kirándulásokat, rendezvényeket szervezni.

Úgy érzem, hogy a tanórai munkát a szabadidő hasznos eltöltésével kiegészítve lett teljes értékű a pedagógiai munkám.

Bobákné Ádám Jolán
DÖK vezető

ERDEI ISKOLA

Már a párosítás is jó. Erdő és iskola. Egyik a nyugalom, másik a tudás szigete. Talán a lényege is ennyi. Mennyei nyugalomban tanulni, tapasztalni azt, ami könyvekbe leírva csak száraz anyag.

Az idén ballagott az első olyan osztályunk, akik a nyolc év folyamán nyolc alkalommal élvezhették ezt a remek lehetőséget.

Tapasztalatból tudom, hogy a szervezés és lebonyolítás nagy munkát igényel, de kárpótol az eredmény. Soha jobb helyet, lehetőséget a tudás megszerzésére! Itt még a tanulnivaló is átlényegül. Valahogy minden

más lesz. Itt a forrás a friss víznyerés lehetősége, a szabályozás, a túrázások utáni fáradtságot, izzadást jelenti. Folytathatnám a sort, de ezt nekünk, nevelőknek is meg kell tapasztalni. Örülök, hogy kollégáink közül egyre többen élnek az erdei iskolák remek lehetőségével tanulóink legnagyobb meglegedésére.

Pöcze Lajosné Farkas Katalin
igazgató

TÖRTÉNELMI VETÉLKEDŐK AZ ISKOLÁN INNEN ÉS TÚL

Az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 150. évfordulója tiszteletére a Mátyás Király Általános Iskola városi szintű történelmi vetélkedőt szervezett.

Iskolánk csapata (Oláh Anita, Tóth Dániel, Ágoston Róbert és Solymosi József) az írásbeli teljesítménye alapján bekerült a hatos döntőbe, ahol végül a 3. helyet szerezték meg. A zsűri elnöke, a kiváló történész Katona Tamás is elismeréssel szólt csapatunk teljesítményéről és külön dicséretben is részesítette őket.

Kossuth Lajos halálának 200. évfordulója alkalmából történelmi vetélkedőt szerveztünk a felső tagozatos tanulóknak. Az írásban feltett 200 kérdésre könyvtári kutatómunkával tudtak válaszolni. Minden osztály tíz fős csapatot állított ki, de a közönséget is bevonták a lebonyolításba. Szoros küzdelemben az ötödikesek nyertek.

A Rákóczi szabadságharc kezdetének 300. évfordulóján rendeztünk történelmi vetélkedőt 2004-ben. A zsűri elnökének iskolánk volt igazgatóhelyettesét, történelem tanárát, Papp Istvánnét kértük fel. A kellemesen eltöltött délutánon ismét szoros küzdelemben a 6. osztály győzött.

Iskolánk 9 alkalommal vett részt a Béke Általános Iskola által szervezett *Kecskemét Város Polgára leszek...* honismereti vetélkedőn. Az idén

(2004-ben) bekerültünk a döntőbe, ahol 6. helyezést értünk el. A csapat tagjai – Danics Szabina, R. Horváth Ibolya, Dobos Anita, Kordik Henrietta - szép versenyzésükkel öregbítették iskolánk hírnevét.

Princzné Túri Irén
történelem szakos nevelő

ÚJ KÖNYVTÁRAT AVATHATTUNK

Iskolánk mindig nagy hangsúlyt fektetett a könyv, az olvasás megszerettetésére. Könyvállományunkra mindig büszkék voltunk, de nem volt megfelelő könyvtárszobánk.

Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata sietett a segítségünkre, és 2001. karácsonya előtt már fel is avathattuk a mintegy ötmillió Ft-ba került könyvtárat, mely iskolánk büszkesége lett. A mindennap nyitva tartó „könyvtár – diplomunkat” nagy örömmel használják a tanulók és nevelők egyaránt.

Princzné Túri Irén
könyvtáros

KEZDET BEN „CSAK” ÖTÖSÉRT INDULTAK

„Olykor egy - két szó is jobban
Helyreüti a szeget,
Mint az olyan, ki beléhord
Földet, poklot és eget,
S ordít, amíg elreked.”
(Arany János: Intés)

Intézményünk „legfiatalabb” hagyománya a versmondóverseny. Szándékos a megnevezés. Nem szavalóverseny a miénk, célunk a versek megismerése, megszeretése.

Első alkalommal kicsit félve hirdettük meg, tudva, mennyit „harcolunk” a kötelező versek megtanulásáért. Muszáj volt egy kis buzdítás: ötös jegy irodalomból. Több mint 50 tanuló állt ki társai és a zsűri elé. S csodák csodája, szebbnél szebb versekkel kápráztattak el bennünket még olyan gyerekek is, akik órán alig szólaltak meg. A jutalom – dicséret a közönség előtt – szinte szárnyakat adott néhányuknak.

Egy tanulóink eljutott a városi versenyre, majd a Katona József Színház színpadára. Köszönjük Taskó Péter, reméljük, lesz követőd!

Ebben a tanévben, immár 3. alkalommal még több versbarátot szeretnénk hallgatni, dicsérni, jutalmazni.

Találkozunk újra április 11-én, a költészet napján!

Nagy Albertné
magyar szakos tanár

EGÉSZSÉGFEJLESZTÉS

Iskolánkban 1994-től indult a célzott egészségfejlesztés, egészséges életmódra nevelés. Addig sem volt elhanyagolt terület, hiszen a kultúrált étkezési szokások kialakítása, rendszeres kézmosás stb. mindig nagy hangsúlyt kapott.

1994-ben kezdődött az egészségfejlesztő–szakkör a 7–8. osztályos tanulóknak. A gyerekek azóta is nagy számban vesznek részt ezeken a foglalkozásokon, ahol a hagyománytól eltérő módszerekkel találkoznak. A szakkör programjában szerepelnek a következő témák: drog, alkohol, egészséges táplálkozás, dohányzás, AIDS és minden olyan probléma, amely érdekli őket.

A szakkör második évétől a záró foglalkozások vendége Szt. Martin, aki határtalan empátiával és lelkesedéssel, töretlen kedvvel és érdeklődéssel jön el a gyerekek közé.

Minden évben részt vesznek a felsős osztályok a „Drog nélkül, gond nélkül” kiállításokon, valamint a TIT szervezésében megrendezésre kerülő drogellenes koncerten.

1998-tól egészségfejlesztő, mentálhigiénés pedagógus vezetésével működik a szakkör, s az iskolai egészségvédelem. 1996-tól kezdődően indultak a D.A.D.A foglalkozások az iskolában. Azóta is tart a kapcsolat a rendőrség munkatársaival. Évről-évre jelentkeznek, a részt vevő osztályok nagy szeretettel várják is őket. Idén már a második olyan nyolcadik osztály végez, akikkel folyamatosan foglalkoztak a D.A.D.A-s rendőrök.

2001-ben új szereplővel bővült az egészségfejlesztés palettája, hiszen a Gyermek- Ifjúsági és Sport Minisztérium kiírására készült pályázat keretében a RÉV munkatársai is hasonló témában tartottak osztályfőnöki órákat. Az ő munkájuk is rendszeres azóta az iskolában.

Kapcsolatot tartunk még a Vöröskereszt városi szervezetével és az iskola védőnőjével is.

GYERMEK- ÉS IFJÚSÁGVÉDELEM

Az iskolánkban ez a terület is kiemelt fontossággal bír. Egy felsős és egy alsós pedagógus koordinálja a munkát. Iskolánk minden munkatársa részt vesz benne.

A mindenkori elsős osztályfőnök meglátogatja a családokat, hogy közvetlen képet kapjunk a hozzánk járó gyerekek családi, szociális helyzetéről. Igény szerint a gyermekvédelmi felelőssel együtt.

A többi osztályfőnök már csak a felmerülő problémák esetén keresi fel a családokat.

Folyamatosan kiegészülő nyilvántartást vezetünk azokról a gyerekekről, akik valamilyen támogatásra jogosultak. Fokozott figyelmet kapnak azok a tanulók, akik látszólag teljesen „rendben vannak”, ám magatartásbeli változásuk másra enged következtetni. Mindenkor igyekszünk a szülőkkel együttműködni, s megfelelő megoldást találni a problémákra. Szakmai szervezetekkel is folyamatosan tartjuk a kapcsolatot: a Családsegítővel, a Gyámhivatallal, Nevelési Tanácsadóval stb.

Szalayné Zerinváry Tímea
gyermek- és ifjúságvédelmi felelős

Iskolánkban immár hagyománnyá vált a „CSIPERÓ”, az Európa Jövője gyermekfesztiválon való részvétel. Voltak már csoportjaink Romániából (Bukarest), Csehországból (Prága), Szlovákiából (Galánta), Lengyelországból (Tarnow), Görögországból (Napflion) és legutóbb, 2002-ben Újvidékről (Novi Sad).

E nemes eszmének már a kezdet kezdetén a támogatói voltunk. Diákjaink mindig nagy örömmel várták a határon túlról érkező vendégeket. A nyelvi nehézségek elkerülése miatt – mivel iskolánkban csak német nyelv tanítása folyik – főleg a közeli, határmenti települések magyar ajkú diákjaival tudtak jó kapcsolatot kialakítani.

A fesztivál keretében a magyar anyanyelvű csoportokkal közös programokon vettünk részt, amelyet a Szent Imre Katolikus Általános Iskola szervezett „Magyarország Öröme” címmel. Itt táncház keretén belül minden csoport önálló műsorral lépett fel, így megismerve sajátos kultúrájukat, zenéjüket táncukat. Az esemény záró mozzanataként hatalmas tábortűzet gyújtottak a szervezők.

A vendéglátó szülőknek ezúton szeretnénk megköszönni áldozatos munkájukat, segítségüket, amellyel emlékezetesebbé tették a külföldi vendégeink nyaralását.

Az idei fesztiválra Málta szigetéről érkezett volna egy csoport, amely sajnos váratlanul, tisztázatlan okok miatt visszamondta a részvételt. Reméljük, hogy 2006-ban szerencsésebbek leszünk, és ismét emlékezetes, életre szóló barátságot fognak kötni diákjaink egy külföldi csoporttal.

Kiss Zsoltné
„Csiperó” felelős

MINŐSÉGIRÁNYÍTÁSI PROGRAM

A Köznevelési Törvény legújabb módosítása számos vonatkozásban új kihívások elé állította intézményünket.

Az oktatás minőségének és hatékonyságának fejlesztésével kapcsolatos előírások egybecsengenek az Európai Unió céljakkal és ajánlásokkal. A célt minőségfejlesztés révén látjuk megvalósíthatónak.

A köznevelés minőségfejlesztési tevékenységének tartalmi elemeit és folyamatát két jogszabály, valamint a köznevelésről szóló törvény határozza meg.

A 2003 – 2004-es tanévben készítettük el az iskola Minőségirányítási Programját.

Az önkormányzat iskolánkban a következő feladatokat határozta meg: A hátrányos helyzetű gyermekek esélyegyenlőségének növelése, intézményi integrációjuk elősegítése, részképesség – kieséssel küzdő gyermekek fejlesztése, oktatása, a szociálisan hátrányos helyzetű gyermekek felzárkóztatása szükségleteire, egyéni képességeire épülő gyermekközpontú ismeretátadás és kompetencia – fejlesztés.

A fejlesztőpedagógus munkáját szaktanár látja el. Folyamatosan ellenőrizzük, értékeljük a MIP-ben rögzített feladatokat, célokat, figyelemmel kísérjük a szülők, tanulók, partnereink igényeit, s ezeket beépítjük a következő éves munkatervünkbe.

Ezekből következtetünk a fejlesztés fő irányaira: tartalmi, szervezési és fejlesztési feladatokra.

Faragóné Pelsőci Emma

A FEJLESZTŐPEDAGÓGUS MUNKÁJA

Iskolánkban 4 éve folyik fejlesztőpedagógusi munka. Sok hátrányos helyzetű és problémás gyerek vesz részt ezeken a foglalkozásokon. Szoros kapcsolatban állunk a Nevelési Tanácsadóval, a Szakértői Bizottsággal, illetve kikérjük az óvodák véleményét az első osztályba beiratkozó gyerekekről. Fokozott figyelemmel kísérjük a beszoktatást és a tanév során elősegítjük a minél hamarabb történő beilleszkedést, illetve a tanulási nehézség kiküszöbölését.

Természetesen azok a gyerekek, akik további fejlesztést igényelnek a rákövetkező évfolyamokban is, folyamatosan foglalkozunk velük.

A szülői hozzáállásnak nagy szerepe van abban, hogy megértse: gyermekének ez egy plusz segítség, amely a fejlődéséhez szükséges.

Sörös Szilvia
fejlesztőpedagógus

RENDŐRFALUSI NYUGDÍJAS KLUB TÖRTÉNETE

A Rendőrfalusi Idősek Klubja 2002. január 22-én, a Magyar Kultúra Napján alakult meg hivatalosan. Az idősgondozó szolgálat munkatársának, Juhász Rózsának kezdeményezésére és a Damjanich Iskola akkori igazgatója, Probojáczné Túri Éva pozitív hozzáállásának köszönhetően azóta is kéthetente keddenként van lehetősége összeülni a település időseinek, akik közül többen egykori diákok voltak. A mostani igazgató, Pócze Lajosné is szívesen biztosít helyet az idősek rendezvényei számára.

A tanulók megszokták, hogy néha a nagyik, dédik megjelennek az osztálytermekben, a közös rendezvényeken. Munkálkodásunkba sikerült bevonni az óvodásokat is, így együtt ünnepeljük március 15-ét, az anyák napját, a karácsonyt. Az ovisoknak és iskolásoknak bábjátékkal köszönik meg az idősek a színvonalas műsorokat. Visszatérő kedvelt

program a „Nemzedékek Napja”, amikor az óvodások, iskolások és a nyugdíjasok műsort adnak egymásnak, majd vidám tréfás vetélkedőre kerül sor. Az eredményhirdetés után közös lakmározással zárul a délután, mert amíg zajlik a „vére” menő küzdelem, egy ügyes klubtag mindenféle finomságokat varázsol a bográcsba az iskola udvarán. Sokféle dologgal foglalkoznak a klub tagjai: nótáznak, báboznak, vetélkedőkön vesznek részt, kirándulnak, farsangolnak, közös névnapot tartanak, verset, mesét mondanak. Meghallgatják az iskolások ünnepi műsorait.

Ismeretterjesztő előadásokon törődnek többet egészségükkel, kézműves bemutatókon tájékozódnak az újfajta technikákról. Vendégük volt a Kecskeméti Díszítőművész Kör is.

A klub tagjainak kívánsága, hogy bár nagyon szeretnek az iskolások között lenni, többször és többet kívánnak együtt lenni, amire akkor lenne lehetőségük, ha végre kaphatnának egy önálló termet, amit saját munkáikkal díszíthetnének fel. Nagy segítség lenne a Rendőrfalu előregedő lakosainak, ha megoldódna a napi egyszeri főtt étel biztosítása helyben történő fogyasztással.

Az Idősgondozó Szolgálat azért örülne a napi ellátásnak, mert figyelemmel tudná kísérni az itt élők életét, egészségi állapotát és szociális körülményeit. Hathatósabb segítséget tudna nyújtani az ellátásokhoz való hozzájutáshoz.

Gratulálunk az iskola 75. születésnapjához és a Sportcsarnokhoz!

Szinkó Mihályné
a nyugdíjas klub tagja,
az iskola egykori diákja

VÁLASZD A MIÉNKET!

Kedves Szülők!

Hamarosan fontos döntést kell hozniuk gyermekük és Önök életében is. Itt a beiskolázás ideje, és abban szeretnénk segítséget nyújtani, hogy hova írássák gyereküket.

Iskolánk, a Damjanich János Általános Iskola a Cserhát utcán található. Ide harmadik osztálytól járnak a diákok.

A legkisebbek a Zentai utcán kezdik meg iskolás éveiket. Nagy előny ez számukra, mert a nagyoktól elzártan vannak. Így kisebb nehézségbe ütközik beilleszkedésük, hamar megszeretik az iskolát. Kedves tanító nénik oktatják őket a betűvetés és számolás tudományára. Sokat játszanak, rajzolnak, énekelnek nemcsak a szünetekben, hanem az órákon is. Kistanító nénik és bácsik segítenek nekik. A tanulási nehézséggel küzdő gyerekekkel fejlesztőpedagógus foglalkozik. Osztálytermeink hangulatosak, és mindig az alkalomnak megfelelően díszítettek. Iskolánk előnyeikhez tartozik a mindennapos testnevelés, melynek keretében heti egy alkalommal néptáncot, népijátékot, társastáncot és illemtant tanulunk. A felsősöknek lehetőségük van az önvédelmi sport megismerésére is.

A 2. osztályban minden tanuló úszásoktatáson vesz részt.

Péntekenként sportversenyeket és házibajnokságokat rendezünk különböző sportágakban. Nagy fájdalmunk, hogy még nincs tornatermünk, de reméljük hamarosan lesz. Néhány tantárgyat csoportbontásban tanulunk. Nagyon szép a könyvtárunk, heti öt alkalommal fogadja a diákokat.

Iskolánk hagyományai közé tartoznak az októberi Damjanich-napok, a bál, a karácsonyi és az anyáknap műsorok, valamint a különböző aktuális rendezvények. Ezeken a tanulók szerepelnek nagy sikerrel.

Sokat járunk erdei iskolába, kirándulni, nyaranta pedig táborozunk az ország különböző részein. Kezdetől fogva részt veszünk az Európa Jövője Egyesület munkájában is.

Reméljük, hogy elnyerte tetszését iskolánk. Sok szeretettel, megértéssel és kellő odafigyelést biztosítva várjuk a leendő első osztályosokat.

Kecskemét, 1993. február

Kordik Kristóf
7. osztályos tanuló

„Én iskolám,köszönöm most neked...”

Hogy mit? Nyugodt szívvel állíthatom, hogy mindent!

Mikor hatévesen bekerültünk az iskolába, egy számunkra teljesen más világba, még nem sejtettük, hogy mennyi élmény vár ránk. Először el-sajátítottuk az írást, olvasást és a számolást, később pedig egyre több ismeretet szereztünk.

Nyolc év alatt tényleg sokat kaptunk az iskolától. Nemcsak arra tanítottak meg bennünket, ami a könyvekben van, hanem az egymás iránti szeretetre, tiszteletre és megbecsülésre is. Megismertük önmagunkat, jó és rossz tulajdonságunkat, ezáltal jobban el tudtuk fogadni a másikat.

Feltétlenül köszönetet kell mondanunk tanárainknak, akik szüleink mellett a legtöbbet törődtek velünk, oktattak, neveltek bennünket. Rendíthetetlen kitartással tanítottak, pedig néha nagyon fárasztóak és idegesítőek lehettünk.

Ha most még nem is, idővel majd meglátszik munkájuk eredménye. Lehet, hogy egykori tanítványaik közül kerül ki a jövő legtehetségesebb focistája, a legjobb orvosa, vagy épp a következő miniszterelnök. Ki tudja? Van, aki már most érzi, hogy mi szeretne lenni felnőtt korában. Tanáraink ehhez is nagy segítséget adtak, elmondták véleményüket, javasolataikat.

Végül elmondhatjuk, hogy iskolánknak, „második otthonunknak” sokat köszönhetünk és hálásak lehetünk, mert megtanított bennünket a „nagybetűs élet” elkezdésére. Nyolc évig mi kaptuk az érdemjegyeket, most lehetőségem adódott arra, hogy egyszer én is osztályozhassam a „sulit”:

Damjanich János Általános Iskola: 5 (azaz kitűnő!)

2004. június 16.

Bencsik Mónika
végzős tanuló

Fiú labdarúgók és a „fruskák” leány focicsapata 1991-ben.

CSIPERÓ -Galántai csoport 1993-ban.

Anyák napja az első osztályban 2000-ben.

Könyvtárávató 2001-ben.

Karácsonyi Koncert 2001-ben a Nagytemplomban.
A képen iskolánk furulyakórusa.

A tanulók egy csoportja Szolnokon, a hős tábornok szobránál
2002-ben, a Damjanich Napok keretében megszervezett
egész napos iskolai kiránduláson

A Pedagógus Énekkar adott jótékonysági koncertet az iskola javára 2002-ben.

Az egészségfejlesztő–szakkör zárófoglalkozásán a jobb szélén Szt. Martin szaxofon művész.

A fiú focicsapat 2003-ban.

A leány focicsapat 2003-ban.

Megemlékezés október hatodikán az iskola Aradi Vértanúk Emlékparkjában, 2003-ban.

Koszorúzás Vitéz Vécsey Jenő emléktáblájánál 2003-ban.

Technikai dolgozók 2004-ben:

Danku Tiborné, Ábelné Czahesz Andrea, Jánosi István,
Ollári Jánosné, Diós Jánosné, hiányzik a képről: Bozó Margit

Nevelőtestület tagjai 2004-ben:

Állósor: Tóth Ödönné, Jakab Gabriella, Györki Ágnes, Kiss Zsoltné,
Faragóné Pelsőci Emma, Szalayné Zerinváry Tímea,
Gabnai Károlyné, Miklán Ferencné, Kiss Ágota

Ülnek: Pőcze Anett, Bobákné Ádám Jolán, Nagy Albertné,
Pőcze Lajosné Farkas Katalin igazgató,
Probojáczné Túri Éva nyugdíjas igazgató - főtanácsos,
Maár Andrásné igazgatóhelyettes, Sörös Szilvia

Hiányzik a képről: Princzné Túri Irén, Major Ágnes

A Matkói Óvoda nevelőtestülete:

Pőcze Lajosné ig. Nagyné Endre Mária tagóvodavezető,
Túri Mihályné, Török Tiborné, Túri Sándorné
Ülnek: Tasi Józsefné, Berényiné Bali Zsuzsanna és
Probojáczné Túri Éva ny. ig.
A képről hiányzik: Vincze Lászlóné

Bárdi Mátyás, Bencsik Kristóf, Borbély Dávid, Debreceni Dénes, Dinnyés Dorina, Gömöri Lajos, Kazinczi Attila, Kocsis Izabella, Kurucz Barbara, Lövei Péter, Mányoki Kevin, Nagy Norbert, Oláh Kitti Alexandra, Pálinkás Szidónia, Radics Zoltán, Szabó Pál, Sári Szabó Valentina, Török Alexa Dorina, Túri Virág, Zana Beáta. Osztályfőnök: Miklán Ferencné

Ábel Péter, Bakos Gábor, Borbáth Vilmos, Csontos Márk, Gyóni Alexandra, Halász Gabriella, Halász Szilvia, Juhász Alexandra, Kanyó Sándor, Kocsis Sarolta, Kovács Mihály, Körmendi Ádám, Lantai Zsolt, Magyar Anett, Nagy Netti, Radics Alexandra, Sándor Brigitta, Sándor Orsolya, Szappanos Petra, Tánczos Viktor, Tonté Nikolett, Tóth Annamária, Törteli Dóra, Túri Emese, Varga Sándor. Osztályfőnök: Gabnai Károlyné

Adorján Melinda, Aczél Viktória, Borbély Attila, Danics Sándor, Debreczeni Rita, Ferenczi Nóra, Halász Miklós, Hegedűs Krisztián, Kovács Ferenc, Nagy Richárd, Nyúl - Tóth Imre, Radics Rozália, Radics Tamás, Rigó Kitti, R. Horváth Katalin, Schvasta Tímea, Tonté Gyula, Tonté Richárd, Tóth Anasztázia, Trifont József.
Osztályfőnök: Szalayné Zerinváry Tímea

4. osztály Berente Anett, Berényi Ádám, Budai Alexandra, Cserkő Krisztina, Csögör Brigitta, Gyulai Tibor, Juhász Csaba, Király Zoltán, Kis György, Kokovai Nikoletta, Körmendi József, Lantai Cintia, Lövei Dániel, Magó Sándor, Magyar Dávid, Marton Dóra, Marton Zita, Oláh Mónika, Pályi Márta, Takács Ivett.
Osztályfőnök: Kiss Zsoltné

5. osztály

Ábel Máté, Á. Tóth Dóra, Beke Pál, Berente Tünde, Botos Gyula, Csögör Gabriella, Danka Ramóna, Dinnyés Krisztina, Diós Dóra, Eszenyi Nikolett, Farkas Gyöngyi, Gazdag Gábor, Kis Csaba, Kopjár Tamás, Kósa Gábor, Kovács Erzsébet, Ladányi Ferenc, Magyari Richárd, Megyesi Csilla, Oláh Andrea, Orbán Zoltán, Péter Szabó Szilvia, Rácz István, Radics Roland, R. Horváth Dániel, Termul Helga, Tonté Tamás, Tóth Vivien. Osztályfőnök: Nagy Albertné

Bakos Lilla, Bari Zoltán, Barta Zoltán, Bencsik Tamás, Csontos Attila, Csontos Renáta, Danics Szabina, Debreczeni Ilona, Dobos Anita, Fodor Zsolt, Horváth Zoltán, Huszka Zsanett, Katona Attila, Kazinczi Csaba, Kis Kitty, Kordik Henrietta, Kócsó Antal, Nagy Henrietta, Nagy Mihály, Orbán Roland, Pintér Máté, Pogány Ildikó, Rabecz Renáta, R. Horváth Ibolya, Sándor Attila, Szabó Ferenc, Terjék Henrietta, Tonté Ildikó, Vida Máté, Vincze Zoltán, Zana Zoltán. Osztályfőnök: Maár Andrásné

Á. Tóth Nikolett, Bakos Anett, Bencsik László, Berényi Szandra, Budai Sándor, Fekete Zsuzsanna, Ferenczi Kitti Irén, Gálfi Nikolett, Hajagos Rita, Horváth Tamás, Katona Attila, Katona József, Kerékgyártó Viktor, Király Imre István, Kovács Sándor, Lévai Gábor, Magyar József, Magyar Renáta, Móda Anikó, Oláh Mariann Rita, Radics Brigitta, Sárga Dóra, Schvasta Bálint, Szegedi Tímea, Takács Éva, Tercsi Tibor, Tóth József, Túri Éva. Osztályfőnök: Princzné Túri Irén

Ábel József, Bakos Katalin, Banó Krisztina, Bednárík Nóra, Bencsik Mónika, Czelleng Tibor, Csató Csanád, Csőgör Márta, Diós Mónika, Dobos Nikolett, Farkas Ildikó, Felföldi Brigitta, Katona Ferenc, Keresztes Krisztián, Kertész Viktória, Kordik Kristóf, Nagy Albert, Nagy Vivien, Németh László, Pogány Zoltán, Rácz Nikolett, R. Horváth Edit, R. Horváth Szandra, Szalay Bence, Szegedi Máté, Szekeres Evelin, Taskó Péter, Tercsi Erika, Tóth Miklós, Török Márta, Török Orsolya, Törteli Melinda, Varga Pál, Vincze Ágnes. Osztályfőnök: Pócze Lajosné Farkas Katalin

A ballagó 8. osztály 2004-ben.

2004/2005-ös tanév 1. osztály

Borbáth Dávid, Bodri Gyula Sándor, Csikász Tamás, Csontos Beatrix, Danka Noémi, Debreczeni Krisztián, Illés Ferenc, Kovács Adrienn, Pálinkás Máté József, Radics Tibor, Rigó Anita, Rózsa Adrienn, Szabó Patrik, Szamosvári Szabolcs, Vida István Márk, Vida Márk. Osztályfőnök: Gabnai Károlyné

UTÓSZÓ

Tisztelt Olvasó!

Köszönjük, hogy megtisztelte iskolánkat azzal, hogy megvásárolta és elolvasta a 75 éves intézményről készült évkönyvet.

Természetes, hogy ekkora terjedelemben nem lehet mindazt felsorolni, ami több évtized alatt történt, nem lehet mindazon diákok, pedagógusok és dolgozók nevét feltüntetni, akik 75 év alatt itt tanultak, vagy tevékenykedtek.

Ezért szíves elnézésüket kérjük, és reméljük megbocsátják nekünk azt, hogy az utolsó 10 évre könnyebben tudunk visszaemlékezni.

Fogadják tőlünk ezt a jubileumi évkönyvet olyan szeretettel, mint amilyen örömmel, gondosan és körültekintően próbáltuk megszerkeszteni.

Kecskemét, 2004. október 8.

Az iskolavezetés és a szerkesztők

A kiadványt támogatták:

Bács-Kiskun Megyei Közgyűlés

Kecskemét, Deák Ferenc tér 3.

DUTKER Kft.

Kecskemét, Szent István krt 24.

Dobos Lakberendezés

Kecskemét, Wéber Ede u. 10.

BRILL Kft.

Kecskemét, Halasi út 32.

Rose Market

Kecskemét, Matkói út 40.

Loidl Kft.

2310 Szigetszentmiklós, Csepeli út 19.

Halasi Úti Általános Iskoláért Alapítvány

Adószám: 18346390-1-03

*Egész évben kellemes környezetben,
kellemes árakkal várjuk
kedves vásárlóinkat.*

Kecskemét, Matkói út 40.

Nyitva tartás:

Hétfőtől – Péntekig: 6.30 – 18.00 óráig

Szombat: 6.30 – 13.00 óráig

Vasárnap: 6.30 – 11.00 óráig

A Kft. 1992-ben

alakult, és azóta képviseli

Magyarországon az osztrák Assmann üzletberendezéseket gyártó vállalkozást, melynek kizárólagos forgalmazói Szaúd-Arábiától Finnorszáig bárhol fellelhetők.

Tevékenységi körünk:

- üzletberendezés-tervezés, -gyártás, -szállítás, -szerelés az egyszerűtől az igényes kivitelig
- egyéb kiegészítő asztalos munkák
- pénztárpultok gyártása, szerelése
- álmennyezetek, falburkolatok, válaszfalak, áruházi kiegészítő berendezések szállítása, szerelése

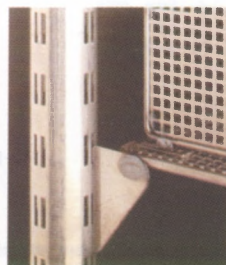
A teljes termékkála bemutatása szinte lehetetlennek tűnő feladat, hiszen legalább 11 féle berendezési típusrendszerből és több ezer árutartó elemből áll az ISO 9001 minősítésű termékválaszték.

A színek a RAL színskála alapján a vevő igényeihez igazíthatók.

Az állványterhelhetőség a B 4960 számú ÖNORM szabványnak felel meg.

Néhány referenciánk:

- **SPAR , INTERSPAR**
- **GRIFF Gentlemen's**
- **Blombergs, SIR**
- **ARENA Sport**
- **HERVIS Sport World**
- **Magic Trend**

DOBOS LAKBERENDEZÉS KFT.

6000 Kecskemét, Wéber Ede u. 10.

Tel.: 76/507-655

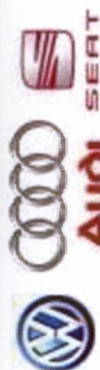
Fax: 76/507-656

6000 Kecskemét, Dózsa György út 16.

Tel.: 76/497-641

Web: www.doblakber.hu

E-mail: doblakber@vipmail.hu

ÉRTÉKESÍTÉS ÉS SZERVIZ

Brill Kft. 6000 Kecskemét, Halasi út 32.
Tel.: 06 76/503-020, Fax.: 06 76/503-021
Web: www.brillkft.hu, E-mail: vwertekeses@brillkft.hu

